

konaniu określonych zadań na budowach lub obiektach uznanych za mające szczególne znaczenie.

4. Na premie określone w ust. 3 można przeznaczyć nie więcej, niż 1/10 sumy, przypadającej w danym kwartale z tytułu premii dla pracowników zjednoczeń lub przedsiębiorstw.

§ 9. 1. Warunkiem wypłaty premii jest:

- 1) w stosunku do pracowników, wymienionych w § 8 ust. 1 — oddanie do użytku w terminie wszystkich obiektów, uznanych za posiadające szczególne znaczenie, a przewidzianych kwartalnym planem oddawania obiektów do użytku, przy zachowaniu ustalonych przez ministra warunków, dotyczących utrzymania się w zaplanowanych kosztach wykonania, oraz zachowaniu wymaganej jakości wykonania;
- 2) w stosunku do pracowników, wymienionych w § 8 ust. 3 — oddanie do użytku w kwartale w terminie wszystkich obiektów, do których odnosiły się ustalenia omówione w powyższym paragrafie przy zachowaniu na danych obiektach warunków, dotyczących kosztów i jakości wykonania.

2. Dyrektor centralnego zarządu może zmniejszyć lub cofnąć przypadającą pracownikowi premię w przypadku, jeśli nie został wykonany plan oddawania do użytku obiektów, nie uznanych za posiadające szczególne znaczenie.

§ 10. Wysokość premii kwartalnej dla pracowników, wymienionych w § 8, za terminowe oddanie do użytku wszystkich przewidzianych planem obiektów wymienionych w spisie ustalonym przez właściwego ministra nie może przekroczyć miesięcznej płacy zasadniczej.

§ 11. 1. Premia dla pracowników zjednoczeń, przedsiębiorstw i zarządów budowlanych wypłacana jest w ramach kwot, stanowiących najwyżej 20% sumy premii, zatwierdzonych za oddanie do użytku poszczególnych obiektów.

2. Sumę premii przypadającej dla pracowników zjednoczeń i zarządów budowlanych ustala właściwy minister, a wypłatę dla pracowników zarządza w ramach kwot, ustalonych przez ministra, dyrektor centralnego zarządu. Premie dla dyrektorów i kierowników zjednoczeń i zarządów budowlanych ustala i zatwierdza właściwy minister.

3. Wykazy premii dla pracowników zatwierdzają dyrektorzy bezpośrednio zwierzchnich jednostek organizacyjnych, po uzgodnieniu z przedsiębiorstwem prowadzącym generalne wykonawstwo.

§ 12. Pracownicy mogą być częściowo lub całkowicie pozbawieni premii w przypadku niedostatecznego wykonywania ciężących na nich obowiązków.

691

UCHWAŁA Nr 456 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 24 maja 1952 r.

w sprawie gospodarki makulaturą.

Mając na względzie, że makulatura jest cennym surowcem dla przemysłu papierniczego, gdyż zastępuje w dużym stopniu podstawowe surowce papiernicze, jakimi są ścier drzewny i celuloza, oraz w celu uchronienia makulatury przed niszczeniem i zabezpieczenia drzewostanu kraju Prezydium Rządu uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Makulaturą w rozumieniu niniejszej uchwały jest wybrakowany, zadrukowany, zapisany lub w inny sposób wykorzystany i nie nadający się już do użycia zgodnie z przeznaczeniem papier, karton i tektura w formie wytworu bądź przetworu papierniczego. Za makulaturę uważa się również czyste ścinki papieru, kartonu lub tektury, powstałe przy przeróbce ich w zakładach graficznych przetwórczych lub introligatorskich, nie nadające się już ze względu na swój ograniczony format do dalszego użytkowania.

2. Do makulatury nie zalicza się odpadków i ścinków celofanu, celulozoidu, cynfolii, pergaminu sztucznego (roślinnego), papierów impregnowanych smołą, asfaltem lub bitumina, kalki maszynowej, ołówkowej i hektograficznej.

§ 2. 1. Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa uspołecznione powinny gromadzić wszelką makulaturę, a w szczególności:

- 1) różne zniszczone papiery, składane do miejsc przeznaczonych tylko do gromadzenia makulatury,
- 2) akta archiwalne, których okres przechowywania zgodnie z obowiązującymi przepisami upłynął, nie wyłączając akt tajnych i poufnych, po pocięciu ich przez specjalne maszyny-krajarki,
- 3) zdezaktualizowane druki, które zostaną uznane za nie nadające się do jakiegokolwiek dalszego wykorzystania,

4) przeczytane gazety i inną makulaturę.

2. Makulatura nie może być zabrudzona smarami lub farbami olejnymi oraz nie może zawierać nawet drobnych części metalowych (np. spinaczy, zszywaczy itp.).

3. Makulaturę należy gromadzić w przeznaczonych na ten cel krytych pomieszczeniach, segregować ją według wskazań Centrali Odpadków Użytkowych, a następnie opakowaną przekazywać zbiornicy odpadków w terminach, ustalonych w porozumieniu z tą Centralą, nie rzadziej jednak niż jeden raz w miesiącu.

§ 3. 1. Dla umożliwienia wykorzystania źródeł makulatury określonych w § 2 dyrektorzy (kierownicy) jednostek organizacyjnych wyznaczają w każdym wyodrębnionym lokalu biurowym pracownika obowiązującego do gromadzenia i oddawania makulatury oraz polecają:

- 1) ustawienie w każdym pomieszczeniu biurowym oddzielnych koszy do makulatury i oddzielnych do śmieci,
- 2) zastosowanie zakupionych lub wypożyczonych krajarek do cięcia akt tajnych i poufnych; akta te nie mogą być w żadnym przypadku palone,
- 3) przekazywanie Centrali Odpadków Użytkowych:
 - a) pociętych akt tajnych i poufnych,
 - b) przeterminowanych akt archiwalnych,
 - c) zdezaktualizowanych druków nie nadających się do jakiegokolwiek innego wykorzystania,
 - d) wszelkiej innej makulatury.

2. Pracownicy, o których mowa w ust. 1, nawiążą bezpośredni kontakt z właściwymi terenowo zbiornicami odpadków i będą pełnić poza godzinami pracy funkcje zbierania makulatury za wynagrodzeniem określonym przez Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

wej za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. Zakłady przetwórcze papiernicze, graficzne i introligatorskie powinny gromadzić makulaturę pochodzącą z produkcji i rozsortowaną na poszczególne gatunki, przekazywać bezpośrednio do fabryk papierniczych, wskazanych przez Centralę Odpadków Użytkowych.

§ 5. Wszystkie uspołecznione przedsiębiorstwa i zakłady przemysłowe, handlowe i usługowe oraz urzędy, instytucje i organizacje, otrzymujące towar w opakowaniach z papieru, kartonu lub tektury (worki, torby i inne opakowania), powinny zbierać wszystkie opakowania nie nadające się do powtórnego użycia i po oczyszczeniu ich z pozostałości przechowywanych towarów przekazywać zbiornicom odpadków na makulaturę.

§ 6. 1. Szkoły i zakłady naukowe powinny zbierać w szczególności następującą makulaturę:

- 1) nie nadające się do użytku zeszyty,
- 2) wycofane podręczniki.

2. Świetlice i czytelnice powinny zbierać wszelką gromadzącą się w tych lokalach makulaturę, w szczególności pochodzącą z przeczytanych a nie kompletowanych dzienników i czasopism.

§ 7. Przedsiębiorstwa użyteczności publicznej, hotele, pensjonaty i domy wczasowe powinny włączyć się do akcji zbiórki makulatury, gromadząc zużyty papier pakunkowy oraz przeczytane gazety, pozostawione przez korzystających z tych pomieszczeń lub środków komunikacyjnych.

§ 8. Centralna Rada Związków Zawodowych poleci właściwym komórkom związkowym przeprowadzenie w porozumieniu z kierownikami właściwych zakładów pracy kwartalnej zbiórki makulatury pośród członków związków zawodowych.

§ 9. 1. Minister Przemysłu Chemicznego oraz Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej ustala gatunki makulatury i warunki techniczne, które będą obowiązywały przy dostawie makulatury do przemysłu papierniczego.

2. Kierownicy właściwych resortów poleca:

- 1) przeprowadzenie w zakładach naukowych jednorazowej zbiórki specjalnej przy zakończeniu roku szkolnego,
- 2) zorganizowanie stałej akcji zbiórki makulatury przez młodzież szkolną.

3. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej oraz Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła po porozumieniu z Ministrem Przemysłu Chemicznego:

- 1) poleca wprowadzenie zasad podanych w § 4,
- 2) opracują dla zakładów wymienionych w § 4 szczegółowy plan zbiórki i dostawy makulatury,
- 3) ustala, które spośród wyżej wymienionych zakładów dostarczać będą makulaturę bezpośrednio do fabryk papierniczych.

Zakłady pozostałe będą nagromadzoną makulaturę przekazywać do zbiornic odpadków.

4. Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła wyda polecenie natychmiastowego rozpoczęcia w podległych zakładach produkcji krajarek papieru.

5. Ministrowie: Kolei, Transportu Drogowego i Lotniczego, Żeglugi oraz Gospodarki Komunalnej wydadzą odpowiednie zarządzenie w sprawie włączenia podle-

głych jednostek i przedsiębiorstw do akcji zbiórki makulatury.

6. Prezydium miejskich rad narodowych zorganizują przy współdziałaniu Centrali Odpadków Użytkowych oraz spółdzielni pracy podległych Związkowi Spółdzielni Przemysłowych i Rzemieślniczych systematyczną zbiórkę makulatury w domach mieszkalnych za pośrednictwem komitetów blokowych.

§ 10. Prezydium miejskich rad narodowych zorganizują zbieranie makulatury na wysypiskach miejskich.

§ 11. 1. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej wyda odpowiednie zarządzenie gwarantujące usprawnienie pracy Centrali Odpadków Użytkowych w zakresie zbiórki makulatury.

2. Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej oraz Minister Przemysłu Drobno i Rzemiosła w porozumieniu z Ministrem Finansów i przy współdziałaniu prezydiów wojewódzkich rad narodowych zapewnią dostateczne ilości magazynów i sortowni oraz środków transportowych dla sprawnego odbioru, przekazywania, sortowania oraz magazynowania dostarczonych ilości makulatury.

§ 12. 1. Właściwe ministerstwa (urzędy centralne) będą opracowywać i zgłaszać Centralnemu Urzędowi Gospodarki Materiałowej w terminie do dnia 31 października każdego roku projekty planu dostaw makulatury z poszczególnych źródeł w roku następnym.

2. Właściwe ministerstwa (urzędy centralne) opracowywać będą półroczne sprawozdania z wykonania planu dostaw makulatury i przysyłać je do Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej w ciągu miesiąca następującego po upływie półrocza.

§ 13. Powołani w poszczególnych jednostkach na podstawie uchwały Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1950 r. w sprawie oszczędności w zużywaniu papieru (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1116 i Nr A-115, poz. 1437) pracownicy odpowiedzialni za gospodarkę drukami i racjonalne zużycie papieru powinni nadzorować gospodarkę makulaturą w swoich jednostkach.

§ 14. Prezes Rady Ministrów poleci prowadzenie za pośrednictwem radia, prasy i filmu odpowiedniej akcji propagującej zbiórkę makulatury.

§ 15. 1. Zobowiązuje się ministrów i kierowników urzędów centralnych do czuwania nad wykonywaniem przepisów niniejszej uchwały przez podległe urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa.

2. Ujawnione przypadki niestosowania się do obowiązujących przepisów należy kierować do władz powołanych do ścigania przestępstw.

§ 16. Nadzór nad wykonaniem niniejszej uchwały powierza się Prezesowi Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

§ 17. Zasady wykonania niniejszej uchwały przez jednostki wojskowe oraz władze bezpieczeństwa publicznego ustala odpowiednio Minister Obrony Narodowej oraz Minister Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 18. Traci moc uchwała Nr 385 Prezydium Rządu z dnia 26 maja 1951 r. w sprawie gospodarki makulaturą (Monitor Polski Nr A-55, poz. 720).

§ 19. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz